

Előfizetőinkhez – olvasóinkhoz.

Nagyon sokak örömére és csak kevés igazi jóbarátunk sajnálatára kényszerítve vagyunk bejelenteni, hogy március 25-ikén megjelent számunkkal megszűnik a „Kultura”.

Huszonhét hónapon keresztül küzdöttünk, hogy a magyar olvasóközönségnek olyan lapot nyújtsunk, mely úgy tartalmára mint kiállítására nézve kielégítse az olvasókat.

Azt hittük, hogy éppen most, amikor a magyar irodalomnak külföldön is nagy sikerei vannak, a magyar közönség is külföldi lapok helyett inkább a magyart párfogolja majd, de sajnos . . . csalódtunk.

Fáj a „Kultura” kimulása, de szükséges, mert bár szívesen áldoztunk a magyar kulturáért, de a józan ész azt mondja — eddig és ne tovább!

Attól a néhány jó embertől, kik a „Kultura” előrehaladásáért oly lelkiismerettel dolgoztak s kik az utolsó percig fiszta céllal, lelkesedéssel segítettek nehéz munkánkban — fájó szívvel veszek búcsút. Tarisanak meg jó emlékezetükben. Talán alkalmam lesz még arra — egy jobb időben — amikor pontról-pontra beszámolhatok azokról az eseményekről, melyek erre a rám nézve nagyon szomorú elhatározásra készítették . . . most képtelen volnék erre . . .

Különös köszönettel tartozom még dr. Sándor Sándor társszerkesztőmnak és jóbarátomnak, ki csak rövid ideig, de igazán lelkes és szorgalmas munkatársa volt lapunknak.

A „Kultura” kiadó cég Röttig Gusztáv és Fia Sopron, mindazoknak, kik a „Kulturá”-ra márciuson túl előfizettek, az előfizetési díjat visszaszármaztatja, vagy kiadásában megjelent könyveket küld a befizetett összeg értékében és erre nézve kérjük a t. előfizetők igényeit április 25-ikéig bejelenteni. Ha ez nem történnék is, a Röttig Gusztáv és Fia cég továbbra is fenn áll és a „Kultura” beszüntetése a vállalatra nézve semmiféle befolyással nincs.

Búcsúszom hát kedves olvasóinktól, munkatársainktól, barátainktól . . . viszontlátásra egy jobb időben!

Nincsen kizárva, hogy a „Kultura”, amennyiben az erre vonatkozó, de jelenleg még a nyilvánosság elé nem tartozó tárgyalások eredményre vezetnek, rövid idő múlva új formában újra megjelenik.

Röttig Odó

a „Kultura” felelős szerkesztője,
a Röttig Gusztáv és Fia cég belfagya.

Kulturális állapot-e? Hasznos-e a kul-

tura szempontjából az, ha minden tavasszal, akkor, amikor fű, fa zöldülni kezd, egyszóval, amikor a természet újra éled, megszületik egy csomó új lap. Mert alig mulik el minden esztendőben a tél, illetve el sem mulik, csak a természet rendje szerint tudják, hogy el fog mulni, jönnek az új tervek, nemcsak a lapalapítások terén, hanem más vállalkozási mezőkön is. De sehosem olyan kirívó ez a zendülési folyamat, mint a sajtó terén.

Mert miről van szó!? Arról, hogy Budapesten, az alig egy millió lelket számláló városban immár 35 napilap van és egészen bizonyos, hogy a jövő tavasszal még többet számlálhatunk.

Mindenütt máshol a világon az újságoknak ilyen szaporodása egészséges fejlődést jelentene és hogy más fővárosokban, Londonban, Párizsban, Berlinben avagy Madridban nem szaporodnak gombamódra az újságok, annak csak az az oka, hogy nincs rá szükség, sem a közönség, sem a kultura nem kívánja.

* * *

Ma, Magyarországon egy nagy küzdelem folyik. Politikában adáz fusák, társadalomban széthúzó főrekvések. Meg kell adni itt a magyar sajtó egy részének azt az elégtételt, hogy szívesen és saját jól felfogott érdekében alkalmyszerűen felemeli messze szétterjedő szavát és ezzel teljesíti kötelességét. Ellenben sajnálattal kell megállapítani azt a tényt, hogy nincs meg az nagy, elhatározó és döntő súlya, amely egy küzdelmes korszakban követelménye kell hogy legyen az ország közvéleményének.

A most lefolyó események — igaz — jó tápláló anyagot nyújtanak a sajtónak. De lássuk már egyszer az eredményt! Azzal, hogy minden tavasszal hangosan szóló sajtóorganumok keletkeznek, azzal, hogy ki nem elégtett, sokszor jogtalan ambíciók lépnek a közvélemény vélt szöszőlőivá, még nem jutunk közelebb a célhoz.

Legyen a sereg kisebb, de katonái hűségesebbek, meg nem alkuvók.